

آزار جنسی دختران زیر ۱۰ سال و آسیب‌پذیری آنان در دوره همه‌گیری کووید ۱۹ یک مطالعه مروری روایتی

سوده دشتیان^{۱*}، فاطمه طاهری^۲

۱. مدرس گروه روانشناسی، مؤسسه آموزش عالی فاطمیه علیها السلام شیراز؛ واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران. (نویسنده مسئول)

Soode.dashtiane@miau.ac.ir

۲. دانشجوی کارشناسی روانشناسی، گروه روانشناسی، مؤسسه آموزش عالی فاطمیه علیها السلام شیراز، شیراز، ایران. fa.taheri8008@gmail.com

تاریخ پذیرش: [۱۴۰۲/۶/۳]

تاریخ دریافت: [۱۴۰۲/۱/۲۸]

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی آزار جنسی دختران و آسیب‌های وارد شده بر آنان در دوره‌ی قرنطینه‌ی بیماری کرونا و ویروس انجام شد. مطالعه‌ی مروری و روایتی حاضر، با جستجوی جامع در بانک‌های اطلاعاتی: Google, PubMed, Science Direct, Civilica, Noormags, SID, Springer, در سال‌های اخیر داشته است. مقالات Scholar, مروری بر مقالات منتشر شده در مورد آسیب‌های جنسی دختران در مدت‌زمان شیوع کووید ۱۹، در سال‌های اخیر داشته است. مقالات حاوی نتایج متناقض و دوگانه‌ای بودند. در مراحل اولیه کووید ۱۹ نشانه‌هایی از انعطاف‌پذیری در جمعیت عمومی با توانایی شگفت‌انگیزی برای بازگشت به عقب و سازگاری نشان داده است. در زمان همه‌گیری بیماری کرونا ویروس و شرایط قرنطینه، بستر وقوع خشونت و بدرفتاری در خانه و آزار جنسی و آسیب جنسی علیه دختران فراهم شده است. لذا آموزش و آگاهی دادن به والدین و همچنین آموزش و آگاهی دادن به دختران، در این زمینه می‌تواند بسیار مؤثر واقع شود. به همین دلیل، یکی از راهکارهای بهبود این وضعیت، افزایش آگاهی و دانش والدین و دختران، از راه‌های گوناگون، در طول همه‌گیری کرونا است.

واژگان کلیدی: آسیب جنسی، کرونا، سلامت جنسی، آزار جنسی، دختران.

۱- مقدمه

در پایان دسامبر ۲۰۱۹، گسترش یک بیماری عفونی جدید در شهر ووهان چین گزارش شد که توسط یک کرونا ویروس جدید ایجاد شده بود و رسماً توسط سازمان بهداشت جهانی به عنوان کووید-۱۹ نام گذاری گردید. این بیماری با تأثیر بر رفتار روزمره مردم و ایجاد احساسات منفی بر زندگی افراد نه تنها سبب نگرانی های سلامت همگانی گردید، بلکه سبب بروز تعدادی از بیماری های روان شناختی شد... با توجه به وضعیت عالم گیر (پاندمی) بیماری کووید-۱۹ که تقریباً تمامی جنبه های مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و حتی نظامی تمامی کشورهای جهان را تحت تأثیر قرار داد و به عبارت دیگر فلج کرد، بحث آثار روان شناختی این بیماری و بررسی بر روی سلامت روان افراد در سطوح مختلف جامعه از اهمیت به سزایی برخوردار است (Li, Wang, Xue, Zhao & Zhu, 2020). در حال حاضر در سراسر دنیا گزارش هایی در مورد افزایش انواع نرخ خشونت ها و آزارها از جمله آزار جنسی در دوران اپیدمی کووید-۱۹ گزارش شد که زنان و دختران بیشتر در معرض خطر این نوع از خشونت ها و آزارها قرار گرفتند... دلیل این مسئله این است که در سرتاسر جهان افراد عادی موظف شدند در خانه بمانند. همچنین طولانی شدن دوران قرنطینه و عوامل استرس زای اقتصادی و اجتماعی ناشی از این بیماری همه گیر موجب افزایش تنش و در نتیجه خشونت و آزار در میان خانواده ها شد (Campbell, 2020). اعمال خشونت و آزار نسبت به زنان و دختران، پدیده جدیدی نیست و از پیشینه ای تاریخی برخوردار است، اما توجه به آن به عنوان مسئله ای اجتماعی بخصوص در شرایط شیوع بیماری کرونا و قرنطینه، مقوله ای جدید است. آنچه که ضرورت توجه به این مسئله را جدی تر می نماید، آن است که اعمال خشونت علیه دختران علاوه بر به جای نهادن تأثیرات منفی بر زندگی آنها، دارای پیامدهایی بسیار منفی برای جامعه بشری است. عدم احساس امنیت اجتماعی، اختلال در روابط اجتماعی، بی اعتمادی اجتماعی، از بین رفتن انرژی های مثبت و بهینه اعضای درگیر در خشونت به جای صرف آن در جهت رشد و توسعه جامعه از جمله پیامدهای مذکور هستند (قاضی طباطبایی، محسنی تبریزی و مرجانی، ۱۳۸۳).

آزارهای جنسی به هرگونه ارباب، قلدری یا اجباری که ماهیت جنسی داشته باشد یا به هرگونه وعده ی پاداش نامطلوب در ازای دریافت التفات جنسی اطلاق می شود. در آزارهای جنسی، احساس شرمی که مانع از بیان رفتارهای جنسی به ویژه انحرافات آن می گردد، موجب احاطه این قلمرو در هاله ای از سکوت می شود. احتمالاً این احساس نامنی و ابهام حریم شخصی افراد است که کنشگران جنسی را از ابراز روابط داشته و نداشته با دیگران بازمی دارد و بر هزینه های اجتماعی چنین اوضاعی می افزاید. هر نظام اجتماعی، دارای الگوها و هنجارهای متعارف و مورد قبول خود است که فاصله گرفتن از آنها نوعی انحراف و کج روی محسوب می شود. فطرت انسان و روح جوامع انسانی ظاهراً با هرگونه زور و خشونت و آزارهای جنسی مخالف است و به همین دلیل، کاربرد هرگونه خشونت در برابر دیگران انحراف و کج روی به شمار می آید. این نوع از انحراف، سابقه ی طولانی به درازای عمر بشر دارد و به هر میزانی که بشر از آموزه های آسمانی فاصله بگیرد، بر تنوع و تکثر انحرافات و کج روی ها افزوده می شود. آزارهای جنسی در هر محیطی و هر شرایطی که زنان و دختران در آن حضور دارند یا مشغول فعالیتی هستند می تواند رخ دهد. از این نظر زنان و دختران ممکن است هم در خانه و از سوی خویشاوندان و آشنایان مورد آزار قرار گیرند و هم در محیط کار و فعالیت از سوی دیگران آزار ببینند (اسحاقی، ۱۳۹۱). خشونت و آزار جنسی دختران در خانه و یا در هر محیطی موجب احساس نامنی در دختران می شود؛ احساس نیاز به پشتیبانی و مراقبت به جهت ترس از آزارهای جنسی و خشونت های مختلف، منجر به افسردگی، ترس، اضطراب، نارسایی های جنسی، مشکلات روان شناختی در آنها می شود. از دیدگاه روان شناختی و جامعه شناختی، اهمیت طرح این موضوع بیشتر از آن روست که دختران آسیب دیده از این آزارهای جنسی چنان سرخورده و منفعل می شوند که گاه برای مقابله با عواقب آن حضور اجتماعی خود را محدود می کنند. چراکه آزار جنسی باعث از بین رفتن اعتماد به نفس، گوشه گیری از اجتماع و ایجاد روح بدبینی در وی می شود و دربرگیرنده زیان های مالی و معنوی برای اوست (کار، ۱۳۷۹).

هر پدیده اجتماعی از جمله آزار جنسی دختران که یکی از مصادیق خشونت است، تحت تأثیر عوامل متعددی است که هر کدام با شدت و درجه معینی در ایجاد آن سهیم‌اند. در نتیجه، نمی‌توان پدیده‌های اجتماعی را با یک یا چند علت واحد تبیین نمود، بلکه مجموعه‌ای از عوامل در ارتباط با هم در به وجود آمدن پدیده نقش دارند. افزایش مسائل روانی اجتماعی و درون خانوادگی از جمله خشونت خانگی و سوءاستفاده جنسی از دختران در شرایط بیماری کرونا در سراسر جهان گزارش شده است (Lobie, Tesfaye & Abrham, 2020). عوامل زیادی در خانواده‌ها وجود دارد که می‌تواند منجر به آزار جنسی دختران شود، نه فقط مشکلات اقتصادی. خشونت فیزیکی و عاطفی نیز می‌تواند به‌عنوان ابزاری در جهت آزار جنسی دختران استفاده شود. در شرایط بیماری کرونا که خانواده‌ها را مجبور می‌کند زمان بیشتری را در خانه با هم بگذرانند، می‌تواند باعث ایجاد مشکل در برخورد آن‌ها با یکدیگر شود. تصور می‌شود که افزایش همزیستی والدین و فرزندان در طول روند همه‌گیر کرونا ممکن است دفعات استفاده از این روش‌ها را افزایش دهد. مطالعات نشان می‌دهد که رفتار بد افراد با یکدیگر بستگی به توانایی آن‌ها در مقابله با استرس دارد (Cohen & Shulman, 2019). تصور می‌شود که آموزش دادن به والدین می‌تواند به افزایش آگاهی و کنترل رفتار آن‌ها کمک کند. چنین کارهای حمایتی و آگاهی بخشی می‌تواند تهدید عوامل خطر را کاهش دهد.

سوءاستفاده جنسی از دختران در بخش‌های مختلف اجتماع پدیده‌ی جدیدی نیست. ممکن است دختران به علت سطح پایین آگاهی، از نظر جنسی یا عاطفی، مورد اجحاف و اخاذی قرار بگیرند. لذا در بسیاری از موارد آگاهی دختران از شرایط موجود می‌تواند میزان آسیب‌پذیری آن‌ها را در مقابل خشونت‌هایی از این نوع، مانند آزار جنسی کاهش دهد. سوءاستفاده‌ی دیگران، پرخاش و توهین و بهانه‌گیری‌شان برای رسیدن به مطلوب خود، می‌تواند با آگاهی دختران از پشتوانه‌های قانونی مربوطه سودمند باشد؛ بنابراین در دنیای معاصر نیز تربیت رسمی دختران باید طوری باشد که بتوانند در جامعه از خود و حریم خود دفاع کنند.

کرونا به‌ویژه الزام به ماندن در خانه، در طرح فاصله‌گذاری اجتماعی ممکن است سبب شود مردان محدودیت‌هایی را برای اعمال قدرت و کنترل خود بر زنان و دختران جهت کاهش دسترسی به خدمات، حمایت‌های روانی - اجتماعی، شبکه‌های رسمی و غیررسمی اعمال کنند که این پدیده ضمن آنکه خود نوعی از خشونت غیرمستقیم برای آن‌ها تلقی می‌شود باعث مخفی ماندن و خاموش شدن صدای کمک‌خواهی زنان و دختران در موارد تجربه خشونت و آزار جنسی می‌شود. در بررسی آزارهای جنسی دختران می‌توان گفت که خشونت اعمال‌شده از طرف مردان بازتاب حاکمیت سیستماتیک مردان بر زنان و نشانگر شیوه فرمانبرداری زنان و دختران در قبال سلطه مردان است؛ بنابراین خشونت مردان نه تابع عوامل زیستی شخصیتی که برآیند واگذاری حق خشونت‌ورزی از سوی ساخت‌های فرهنگ مذکر به کنش‌گران مرد آن است. نظارت مردان بر دختران در این مقیاس با بی‌قدرت‌سازی دختران در زمینه مدیریت، نفی تحرک دختران، نابرابری، به رسمیت شناختن مالکیت مرد، توجیه علمی ضرورت کاربرد خشونت مردان برای حفظ نظم یا تأکید بر کوررنگی جنسی در این عرصه و مقابله با هرگونه انتقاد توأم بوده است (اعزازی، ۱۳۸۹).

۲- مرور مبانی نظری و پیشینه

نانسی چودوروف، جامعه‌شناس آمریکایی، رشد تفاوت جنسیتی زنانه یا مردانه را در فرایند جدا شدن از اولین شخصیت مرجع می‌داند که غالباً مادر است. این فرایند در دختران و پسران متفاوت است. از پسر انتظار می‌رود که میان خود و مادر مرزی قائل شود که او این کار را به مدد هم ذات‌پنداری با چهره‌های قدرت و اقتدار مردانه و به‌طور هم‌زمان به مدد ارزش‌گذاری منفی مادر به‌طور اخص و زنانگی به‌طور اعم انجام می‌دهد. پسر می‌آموزد که جنبه‌های زنانه خود را انکار کند و واپس براند. در پسریچه، یک «من» رشد می‌کند که وجه مشخصه آن فاصله گرفتن، فرادستی، رقابت و پرخاشگری به‌ویژه در قبال دختران و تأثیرپذیری از پرخاشگری اشخاص مرجع قوی‌تر است. چودوروف اعتقاد دارد که دختر نمی‌تواند خود را مانند پسر فراتر از مادر بداند، زیرا دختر هم مانند مادر

فقط یکسان است. دختر هم تمام توجه‌اش تمرکز بر همان نقشی است که در مقایسه با نقشی مردانه از فرصت زندگی کمتری برخوردار است (اعزازی، ۱۳۸۹).

نظام مردسالاری سبب می‌شود که مردان از قدرت و اقتدار بیشتری از زنان برخوردار باشند و از طریق در دست داشتن اهرم‌های قدرت نه فقط زنان و دختران را از موقعیت‌های مقتدرانه دور نگه دارند، بلکه مردان قادر باشند بر زنان و دختران در عرصه‌های عمومی و خصوصی تسلط داشته باشند... از دید سیلویا والبی، جامعه‌شناس فمینیست، مردسالاری نظامی از ساختارها و عمل اجتماعی است که در آن مردان بر زنان حاکمیت و سلطه دارند و آنان را استثمار می‌کنند. والبی مردسالاری را متشکل از شش ساختار نسبتاً خودمختار در نظر می‌گیرد و معتقد است که چگونگی ترکیب متغیرهای این ساختار در جوامع مختلف، انعطاف لازم را نظام مردسالاری می‌دهد. ساختارهای شش‌گانه مدنظر والبی عبارت‌اند از: استثمار زنان و دختران، کارخانگی بدون دستمزد، روابط موجود در بازار کار، دولت، خشونت مردان علیه زنان و دختران، روابط جنسی و فرهنگ جامعه (صادقی فسایی و رجب لاریجانی، ۱۳۸۹). در نهایت می‌توان بیان داشت که خشونت خانگی، تجاوز، آزار جنسی دختران و سایر راه‌هایی که امکان آزار و اذیت زنان و دختران از طریق آنان وجود دارد، همه با یکدیگر طیفی از خشونت مردان علیه زنان و دختران را در جامعه تشکیل می‌دهند. بدین ترتیب، وجود خشونت و آزار در جامعه باعث می‌شود که فرادستی مردان در جامعه حفظ شود و حتی مردانی که خشن نیستند از این شرایط و موقعیت خشن که ساختار نابرابر قدرت میان روابط زن و مرد وجود دارد نفع ببرند، زیرا در صورت موجود بودن شرایط خشونت‌آمیز در جامعه، حتی زنان و دخترانی که تحت خشونت قرار ندارند، در یک حالت ترس و دلهره دائمی قرار خواهند گرفت.

سوءاستفاده‌ی جنسی از دختران در بخش‌های مختلف اجتماع پدیده‌ی جدیدی نیست و ممکن است دختران به علت سطح پایین آگاهی، از نظر جنسی یا عاطفی، مورد اجحاف و اخاذی قرار بگیرند. لذا با توجه به وضعیت رسانه‌ای و اطلاعاتی موجود امروزه آموزش پایه بالاتر رفته است. از این رو در دنیای معاصر نیز تربیت رسمی دختران باید طوری باشد که بتوانند در جامعه در هر شرایطی از خود و حریم خود دفاع کنند. این وظیفه‌ی اولیه‌ی خانواده‌ها و فعالان اجتماعی است که این رشد و آگاهی را در بین اقشار مردم بخصوص دختران اشاعه دهند. این استدلال که عده‌ای از زنان و دختران مورد آزار و اذیت جنسی قرار می‌گیرند و عده‌ای دیگر قرار نمی‌گیرند، نباید باعث این توهم شود که دسته‌ی دوم خود اجازه داده‌اند، پس مقصر خودشان بوده‌اند پس نباید تمام زنان آزار رسیده را متهم کرد. برخی از آن‌ها قربانیان حقوق انسانی در جامعه‌ی ناسالم هستند. از این مهم نباید غافل بود که ویژگی‌های شخصیتی میان افراد جامعه و عکس‌العمل‌های افراد در هر شرایطی متفاوت است و نگرشی تعرض گونه اعتمادبه‌نفس زنان و دختران را پایین می‌آورد. همچنین نباید فراموش کرد که عده‌ای از این زنان به دلیل متهم شدن از سوی خانواده یا عرف جامعه منزوی شده و سکوت می‌کنند. به جای محکوم کردن زنان آسیب‌دیده باید با ابزار مختلف از جمله قانون‌های حمایتی از زنان آسیب‌دیده از خشونت و آزار جنسی در هر شرایطی حمایت کرد. شاید بهتر باشد به جای قضاوت اخلاقی در مورد این زنان و دختران، به جمعی کردن مشکلات پرداخته شود. لذا آگاهی دادن از طریق آموزش و پرورش به دختران در مقاطع مختلف تحصیلی، آموزش نیروهای کار به منظور شناسایی و تقبیح این نوع خشونت، آگاهی زنان و مردان نسبت به حقوق و تکالیف خود در زندگی و اصلاح باورها و نگرش‌های انحرافی نادرست، آموزش‌های دینی و افزایش باور دینی افراد به روش‌های ممکن از جمله راهکارهایی است که در این زمینه عملی و سودمند به نظر می‌رسند.

۳- روش‌شناسی

هدف از انجام این پژوهش بررسی آزار جنسی دختران و آسیب‌پذیری آنان در دوره همه‌گیری کووید ۱۹ بود. مطالعه حاضر از نوع پژوهش‌های مروری و روایتی بود که با استفاده از این روش و به منظور انجام این مطالعه از مقالات منتشر شده در سال‌های اخیر که در پایگاه‌های جامع و بانک‌های اطلاعاتی *Google Scholar*, *PubMed*, *Science Direct*, *Civilica*, *Noormags*, *SID*, *Springer* وجود

دارند استفاده شد. تمامی مقاله‌هایی که به آسیب و آزار جنسی دختران پرداخته بودند، به‌عنوان ملاک ورود در نظر گرفته شد و تلاش بر این بود که مقالات و بررسی‌های انجام‌شده را در این مقاله گردآوری و به کار ببریم.

۴- یافته‌ها

در بررسی مطالعات انجام‌شده در زمینه‌ی آزار جنسی دختران و آسیب‌پذیری آنان در دوره همه‌گیری کووید ۱۹، ۹ مقاله که صرفاً تأثیر آزار جنسی در دوره همه‌گیری کووید ۱۹ را مورد بررسی قرار داده بودند، از میان مقالات استخراج کردیم. مقالات حاوی نتایج متناقض و دوگانه‌ای بودند.

اولین قرنطینه در ۲ سال گذشته در اصل به‌سختی قابل اجتناب بود، با توجه به این واقعیت که ما اطلاعات زیادی از ویروس کرونا نمی‌دانستیم، ظرفیت تست خیلی کم بود همچنین تجهیزات حفاظتی کافی حتی برای بیمارستان‌ها وجود نداشت (Spitzer, 2021). در مراحل اولیه کووید ۱۹ نشانه‌هایی از انعطاف‌پذیری در جمعیت عمومی با توانایی شگفت‌انگیزی برای بازگشت به عقب و سازگاری نشان داده است (Manchia, Gathier, Yapici-Eser, Schmidt, de Quervain, van Amelsvoort et al., 2022). در دوره همه‌گیری کووید ۱۹ دخترانی که به دلیل منع رفت‌وآمد و آموزش از راه دور تمام‌وقت خود را در خانه می‌گذرانند، احتمالاً در معرض شیوه‌های مختلفی از قبیل سهل‌انگاری و سوءاستفاده در خانه قرار می‌گیرند. در نتایج نشان داد تعداد دخترانی که در جهان از کودک‌آزاری (دختران زیر ۱۰ سال) و بی‌توجهی رنج می‌برند، همچنین مثال‌ها و توضیح هر یک از عوامل خطر آسیب جنسی و آزار دختران، علائم، اثرات کودکان، عواملی که در علت شناسی کودک‌آزاری (دختران زیر ۱۰ سال) نقش دارند، بی‌توجهی به کودک و افراد مورد آزار، در صورت توجه، چه کارهایی می‌توان انجام داد همچنین برای جلوگیری از سهل‌انگاری و سوءاستفاده چه اقداماتی را می‌توان لحاظ کرد.

جدول ۱- مروری بر مطالعات انجام شده

عنوان مقاله	نویسندگان	سال	خلاصه نتایج
باز کردن مدارس! سنجیدن اثرات ویروس‌ها و محدودیت‌ها بر روی کودکان	مانفرد اسپیتزر	۲۰۲۱	عوارض جانبی تعطیلی مدارس بر سلامت جسمی و روانی، تحصیلات و رفاه افرادی که تحت تأثیر تعطیلی مدارس قرار گرفته‌اند می‌سنجد
تأثیر همه‌گیری طولانی‌مدت COVID-19 بر تاب‌آوری استرس و سلامت روان: یک بررسی انتقادی در سراسر امواج	میرکو مانچیا، انوک گاتیر، هاله یاپیچی ایسر، ماتیاس وی. اشمیت، دومینیک دو کوئروین، ترزون آلمسورت، جانانان آی بیسون، جان اف کریان، الیور دی هاوز، لویزا پینتو، نیک ون در وی، کاترینا دامشکه، ایگور بران دکتر، کریستین اچ وینکرز،	۲۰۲۱	اثرات استرس و ظرفیت تاب‌آوری به عوامل (عصبی) زیستی، روان‌شناختی و محیطی بستگی دارد و همچنین به‌شدت به یک فرد وابسته است.
چالش‌ها و فرصت‌ها برای متخصصان بهداشت روان کودک در مراحل اولیه بیماری در طول همه‌گیری COVID19	ساندار گناناول، تانای مایتی، پاون شارما، دارپان کاتور، فرانسیسکا کالیگیس، جین پی-چن چانگ، هیداکازو کاتو، آسیلا سکر، دیمیترو مارتسنکوفسکی، ماسیمیلیانو اوری، صفات ای. راجالاکشمی، دوروتیا اوری، تزه جوی گوه، آنا سوفی هانسن، آنا مونجیزا، آلسیا دل گروتالی،	۲۰۲۰	پزشکان اولیه در روان‌پزشکی کودک و نوجوان با چالش‌های منحصر به فردی در ارائه خدمات بالینی، دسترسی به فرصت‌های آموزشی و انجام تحقیقات در طول همه‌گیری مواجه هستند

رفتار توهین آمیز و مثبت والدین در ژاپن در طول همه گیری COVID-19 تحت وضعیت اضطراری	یوی یامانوکا، ماریکو هوسوزاوا، مایکو سامپی، ناومی ساوادا، یوسوکه اوکوبو، کیوکو تاناکا، آریسا یاماگوچی، مایومی هانگای، ناهو موریساک	۲۰۲۱	رفتارهای مثبت والدین، به ویژه نشان دادن همدلی، با خطرات کمتر رفتارهای توهین آمیز همراه بود
تأثیر مطالعات اطلاعاتی بی توجهی و سوء استفاده از کودک بر سطح آگاهی والدین در طول همه گیری COVID-19	فاطمه بتول سنول، الو اوستونداغ	۲۰۲۱	آموزش اعمال شده بر آگاهی و آگاهی والدین نسبت به بی توجهی و آزار کودک تأثیر داشته است.
تأثیر روانی قرنطینه و چگونگی کاهش آن: بررسی سریع شواهد	سامانتا کی بروکس، ربکا کی ویستر، لوئیز ای اسمیت، لیزا وودلند، سایمون وسلی، نیل گرینبرگ، گیدئون جیمز روبین	۲۰۲۰	توسل به نوع دوستی با یادآوری مزایای قرنطینه برای جامعه گسترده تر می تواند مطلوب باشد.
چگونه COVID-19 بر آزار جنسی کودکان درون خانواده تأثیر می گذارد؟ تجزیه و تحلیل مقایسه گزارش های تمرین کنندگان در اسرائیل و ایالات متحده	د. تنر، ا. مرمر، ک. کتز، ا. نومان، ج.ف. سیلووسکی، ج. شیلدس، ا. تیلور	۲۰۲۰	تأثیر انزوای اجتماعی و استرس اقتصادی باید همچنان با ادامه همه گیری مورد ارزیابی قرار گیرد
افزایش خطر بد رفتاری با کودکان در میان همه گیری کووید-۱۹ می تواند مشکلات سلامت روان را برای نسل بعدی تشدید کند.	جی کوارتاس	۲۰۲۰	حمایت هایی برای کاهش منابع استرس برای مراقبین و محافظت از کودکان در برابر تهدیداتی که امنیت آنها را تهدید می کند ضروری است.
چالش ها و بار بیماری همه گیر کرونا ویروس ۲۰۱۹ (COVID-19) برای سلامت روان کودک و نوجوان: مروری رویی برای برجسته کردن نیازهای بالینی و تحقیقاتی در مرحله حاد و بازگشت طولانی به حالت عادی	ج.م. فگرت، ب. ویتیلو، پ.ل.	۲۰۲۰	پس از همه گیری، رکود اقتصادی و پیامدهای اضطراب، استرس و قرار گرفتن در معرض خشونت ممکن است مسائل غالب در مراقبت از CAP باشد.

۵- بحث و نتیجه گیری

در طول همه گیری، ویروس کرونا زندگی خانواده ها به طرز چشم گیری تغییر یافت. تحقیقات نشان داد که در شرایط بیماری کرونا تغییرات در سلامت روان افراد و وقوع خشونت خانگی با افزایش خطر آسیب جنسی دختران مرتبط است. خشونت جنسی علیه دختران به عنوان پدیده ای اجتماعی مسئله ای بسیار مهم است و پیش گیری و مقابله با آن نیز به راه کارهای اساسی نیاز دارد. لذا وظیفه ی خانواده ها است که از فرزندان خود بخصوص دخترانشان، در برابر هرگونه آسیب و بد رفتاری محافظت کنند تا در معرض شیوه های مختلفی از قبیل سهل انگاری و سوء استفاده در خانه قرار نگیرند. روند همه گیری کرونا چالش های اجتماعی و اقتصادی زیادی را در سراسر جهان به همراه داشته است. به همین دلیل، یکی از راه کارهای بهبود وضعیت، افزایش آگاهی تمامی افراد جامعه در طول همه گیری کرونا است که منجر به تغییرات مشخص برای بهبود زندگی می شود. لذا سعی بر این شود که سطح دانش و آگاهی والدین و دختران در طول بیماری همه گیر کرونا با مطالعات انجام شده از طریق برنامه های رسانه های اجتماعی افزایش یابد. دیدگاه ها و نگرش های والدین در فرایندهای دشوار و استرس زا مانند کووید ۱۹ بسیار مهم است. به دلیل این رویدادهای استرس زا، سازگاری با

نظم جدید تا حد زیادی به وضعیت عاطفی والدین بستگی دارد به همین دلیل، افزایش آگاهی والدین نه تنها در طول کوید ۱۹، بلکه در زمینه‌های قبل و بعد از همه‌گیری نیز مهم است. همچنین حفظ سلامت فرزندان بخصوص دختران و اطمینان از ایمنی آن‌ها از وظایف اصلی والدین است. از آنجاکه مشخص شده است که مطالب و برنامه‌های آموزنده‌ای که از طریق رسانه‌های اجتماعی در دسترس عموم قرار می‌گیرد، موجب بهبود در آگاهی والدین می‌شود، در مطالعات آینده می‌توان برنامه‌های آموزشی مشابهی را در گروه‌های سنی مختلف بدون توجه به جنسیت ترتیب داد. تأثیر آموزش آگاهی به والدین بر فرزندان قابل ارزیابی است. برنامه‌های مداخله‌ای که همکاری مدرسه و خانواده را تضمین می‌کند می‌تواند با اجرای برنامه‌های آموزشی مشابه از طریق مدارس ایجاد شود.

۶- منابع

- ۱- اسحاقی، محمد (۱۳۹۱). آزار جنسی در یک بررسی حقوقی. مطالعات راهبردی، ۲۰، ۱۷۳-۲۰۲.
- ۲- اعزازی، شهلا (۱۳۸۹). ساختار جامعه و خشونت علیه زنان. رفاه اجتماعی، ۴(۱۴)، ۵۹-۹۶.
- ۳- صادقی فسایی، سهیلا؛ و رجب لاریجانی، مهسا (۱۳۸۹). مطالعه جامعه‌شناختی آزار جنسی زنان در محیط کار. زن در توسعه و سیاست (پژوهش زنان)، ۸(۳)، ۱۱۱-۱۳۴.
- ۴- قاضی طباطبایی، محمود؛ محسنی تیریزی، علیرضا؛ و مرجانی، هادی (۱۳۸۳) «طرح ملی بررسی پدیده خشونت خانگی علیه زنان: یافته‌های اصفهان. تهران: وزارت کشور، دفتر امور اجتماعی.
- ۵- کار، مهرانگیز (۱۳۷۹). پژوهشی درباره خشونت علیه زنان در ایران. تهران: روشن گران و مطالعات زنان.
- 6- Brooks, S. K., Webster, R. K., Smith, L. E., Woodland, L., Wessely, S., Greenberg, N., & Rubin, G. J. (2020). The psychological impact of quarantine and how to reduce it: rapid review of the evidence. *The lancet*, 395(10227), 912-920. doi:10.1016/S0140-6736(20)30460-8
- 7- Campbell, A. M. (2020). An increasing risk of family violence during the Covid-19 pandemic: Strengthening community collaborations to save lives. *Forensic science international: reports*, 2, 100089. doi:10.1016/j.fsir.2020.100089
- 8- Cohen, E., & Shulman, C. (2019). Mothers and toddlers exposed to political violence: Severity of exposure, emotional availability, parenting stress, and toddlers' behavior problems. *Journal of Child & Adolescent Trauma*, 12, 131-140. doi:10.1007/s40653-017-0197-1
- 9- Cuartas, J. (2020). Heightened risk of child maltreatment amid the COVID-19 pandemic can exacerbate mental health problems for the next generation. *Psychological trauma: theory, research, practice, and policy*, 12(S1), S195.
- 10- Fegert, J. M., Vitiello, B., Plener, P. L., & Clemens, V. (2020). Challenges and burden of the Coronavirus 2019 (COVID-19) pandemic for child and adolescent mental health: a narrative review to highlight clinical and research needs in the acute phase and the long return to normality. *Child and adolescent psychiatry and mental health*, 14, 1-11. doi:10.1186/s13034-020-00329-3
- 11- Li, S., Wang, Y., Xue, J., Zhao, N., & Zhu, T. (2020). The impact of COVID-19 epidemic declaration on psychological consequences: a study on active Weibo users. *International journal of environmental research and public health*, 17(6), 2032. doi:10.3390/ijerph17062032
- 12- Lobie, T. A., Tesfaye, D., & Abrham, A. (2020). A narrative synthesis on COVID-19 risks and concerns in developing countries: The case of Ethiopia. *Journal of Public Health and Epidemiology*, 12(2), 86-97. doi:10.5897/JPHE2020.1221
- 13- Manchia, M., Gathier, A. W., Yapici-Eser, H., Schmidt, M. V., de Quervain, D., van Amelsvoort, T., ... & Vinkers, C. H. (2022). The impact of the prolonged COVID-19 pandemic on stress resilience and mental health: A critical review across waves. *European Neuropsychopharmacology*, 55, 22-83. doi:10.1016/j.euroneuro.2021.10.864
- 14- Spitzer, M. (2021). Open schools! Weighing the effects of viruses and lockdowns on children. *Trends in neuroscience and education*, 22, 100151. doi:10.1016/j.tine.2021.100151
- 15- Tener, D., Marmor, A., Katz, C., Newman, A., Silovsky, J. F., Shields, J., & Taylor, E. (2021). How does COVID-19 impact intrafamilial child sexual abuse? Comparison analysis of reports by practitioners in Israel and the US. *Child abuse & neglect*, 116, 104779. doi:10.1016/j.chiabu.2020.104779

- 16- Yamaoka, Y., Hosozawa, M., Sampei, M., Sawada, N., Okubo, Y., Tanaka, K., ... & Morisaki, N. (2021). Abusive and positive parenting behavior in Japan during the COVID-19 pandemic under the state of emergency. *Child abuse & neglect*, 120, 105212. doi:10.1016/j.chiabu.2021.105212

Sexual Harassment of Girls Under 10 and Their Vulnerability During the Covid-19 Pandemic: A Narrative Review Study

Soode Dashtiane^{1*}, Fatemeh Taheri^{2*}

1. Lecturer in the Department of Psychology, Fatemeh Institute of Higher Education, Shiraz; Marvdasht Branch, Islamic Azad University, Marvdasht, Iran. (Corresponding Author)

Soode.dashtiane@miau.ac.ir

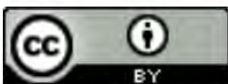
2. Bachelor of Psychology student, Department of Psychology, Fatemeh Institute of Higher Education, Shiraz, Shiraz, Iran.

fa.taheri8008@gmail.com

Abstract

This study aims to investigate the sexual harassment of girls and the injuries inflicted on them during the quarantine period of the coronavirus pandemic. This narrative review involved a comprehensive search of databases, including PubMed, Science Direct, Civilica, Noormags, SID, Springer, and Google Scholar, reviewing published articles on the sexual abuse of girls during the Covid-19 outbreak in recent years. The articles revealed contradictory and dual results. In the early stages of COVID-19, there were signs of resilience in the general population with an extraordinary ability to bounce back and adapt. However, during the coronavirus pandemic and quarantine conditions, the environment for violence, mistreatment at home, sexual harassment, and sexual abuse against girls was fostered. Therefore, educating and informing parents, as well as educating and informing girls, can be very effective in this regard. For this reason, one of the ways to improve this situation is to increase the awareness and knowledge of parents and daughters, in various means during the corona pandemic.

Keywords: Sexual Injury, COVID-19, Sexual Health, Sexual Harassment, Girls.

This Journal is an open access Journal Licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License

(CC BY 4.0)